

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) 2016/2339**ze dne 14. prosince 2016,****kterým se mění nařízení (EU) č. 952/2013, kterým se stanoví celní kodex Unie, pokud jde o zboží, které dočasně opustilo celní území Unie námořní nebo vzdušnou cestou**

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 207 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

v souladu s řádným legislativním postupem ⁽¹⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) V zájmu usnadnění obchodních toků vylučuje článek 136 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 952/2013 ⁽²⁾ použití některých ustanovení uvedeného nařízení na zboží, které dočasně opustilo celní území Unie při přepravě mezi dvěma přístavy nebo letišti v Unii bez zastávky mimo celní území Unie. Těmito ustanoveními jsou pravidla upravující povinnost podat vstupní souhrnné celní prohlášení, povinnost oznámit příjezd námořního plavidla nebo letadla, povinnost dopravit zboží na určitá místa a předložit je celnímu úřadu v místě, ve kterém je vyloženo nebo přeloženo, a dočasné uskladnění.
- (2) V důsledku tohoto vyloučení neexistuje právní základ pro vyžadování toho, aby bylo zboží, jež je vyloženo nebo přeloženo, předloženo v místě, kde znovu vstupuje na celní území Unie poté, co je dočasně opustilo. Bez předložení tohoto zboží může být pro celní orgány obtížnější zajistit nad ním dohled a existuje riziko, že nedojde ke správnému výběru dovozního cla a jiných poplatků a že nebudou řádně použita nefiskální opatření, jako jsou veterinární a fytosanitární kontroly.
- (3) Článek 136 nařízení (EU) č. 952/2013 by proto měl být změněn, aby byla zohledněna rozdílná situace zboží, které není zbožím Unie, a zboží Unie.
- (4) Aby byl zajištěn účinný celní dohled nad zbožím, které není zbožím Unie, měla by se na ně i nadále vztahovat ustanovení upravující povinnost dopravit zboží na určitá místa, předložit je po vykládce nebo překládce celnímu úřadu a vyčkat před vykládkou nebo překládkou povolení, jakož i ustanovení upravující dočasné uskladnění. Článek 136 nařízení (EU) č. 952/2013 by proto měl být změněn tak, aby stanovil, že pokud jde o zboží, které není zbožím Unie, jsou vyloučena pouze pravidla upravující povinnost podat vstupní souhrnné celní prohlášení a povinnost oznámit příjezd námořního plavidla nebo letadla.
- (5) V zájmu zajištění účinného dohledu nad zbožím Unie by článek 136 nařízení (EU) č. 952/2013 měl rozlišovat mezi situací zboží Unie, jehož status je třeba prokázat podle čl. 153 odst. 2 uvedeného nařízení, a situací zboží Unie, které si na základě čl. 155 odst. 2 uvedeného nařízení svůj status zachovalo.
- (6) Pokud jde o zboží Unie, jehož status je podle čl. 153 odst. 2 nařízení (EU) č. 952/2013 třeba prokázat, mělo by být vyloučeno pouze použití pravidel upravujících povinnost podat vstupní souhrnné celní prohlášení a povinnost oznámit příjezd námořního plavidla nebo letadla, čímž se umožní řádný celní dohled.

⁽¹⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 1. prosince 2016 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 8. prosince 2016.

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 952/2013 ze dne 9. října 2013, kterým se stanoví celní kodex Unie (Úř. věst. L 269, 10.10.2013, s. 1).

- (7) Pravidla stanovená v článku 139 nařízení (EU) č. 952/2013, která upravují povinnost předložit zboží po vykládce nebo překládce celnímu úřadu, a pravidla stanovená v článku 140 uvedeného nařízení, která upravují povinnost vyčkat před vykládkou nebo překládkou zboží povolení, by se rovněž neměla vztahovat na zboží Unie, které si zachovalo status na základě čl. 155 odst. 2 uvedeného nařízení, s ohledem na skutečnost, že i když toto zboží dočasně opustilo celní území Unie, jeho status se nezměnil a není třeba jej prokazovat.
- (8) Odkazy v článku 136 nařízení (EU) č. 952/2013 na čl. 135 odst. 1 a článek 137 uvedeného nařízení by měly být zrušeny, aby byla osoba přivázející zboží na celní území Unie povinna je dopravit na místo určené celními orgány, a ty tak měly v případě potřeby možnost zkontrolovat, zda se jedná o zboží Unie či o zboží, které není zbožím Unie.
- (9) Odkaz v článku 136 nařízení (EU) č. 952/2013 na článek 141 uvedeného nařízení by měl být zrušen, aby bylo jasné, že se čl. 141 odst. 1 uvedeného nařízení, který vylučuje použití některých ustanovení na zboží přepravované v režimu tranzitu, rovněž použije, když zboží znovu vstoupí na celní území Unie poté, co je dočasně opustilo po přímé trase námořní nebo vzdušnou cestou.
- (10) Odkaz v článku 136 nařízení (EU) č. 952/2013 na články 144 až 149 uvedeného nařízení týkající se dočasněho uskladnění by rovněž měl být zrušen. Pravidla stanovená v uvedených člácích se sice nevztahují na zboží Unie, ale měla by se vztahovat na zboží, které není zbožím Unie. V tomto ohledu by článek 136 nařízení (EU) č. 952/2013 měl být odpovídajícím způsobem změněn.
- (11) Aby se bez dalšího prodlení zajistil účinný dohled nad zbožím, mělo by toto nařízení vstoupit v platnost co nejdříve,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Článek 136 nařízení (EU) č. 952/2013 se nahrazuje tímto:

„Článek 136

Zboží, které dočasně opustilo celní území Unie námořní nebo vzdušnou cestou

1. Články 127 až 130 a článek 133 se nepoužijí, jestliže zboží, které není zbožím Unie, vstupuje na celní území Unie poté, co toto území dočasně opustilo námořní nebo vzdušnou cestou a bylo přepravováno po přímé trase bez zastávky mimo celní území Unie.
2. Články 127 až 130 a článek 133 se nepoužijí, jestliže zboží Unie, jehož celní status jako zboží Unie je třeba prokázat podle čl. 153 odst. 2, vstupuje na celní území Unie poté, co toto území dočasně opustilo námořní nebo vzdušnou cestou a bylo přepravováno po přímé trase bez zastávky mimo celní území Unie.
3. Články 127 až 130 a články 133, 139 a 140 se nepoužijí, jestliže zboží Unie, které je přepravováno beze změny celního statusu v souladu s čl. 155 odst. 2, vstupuje na celní území Unie poté, co toto území dočasně opustilo námořní nebo vzdušnou cestou a bylo přepravováno po přímé trase bez zastávky mimo celní území Unie.“

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost prvním dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

Ve Štrasburku dne 14. prosince 2016.

Za Evropský parlament
předseda
M. SCHULZ

Za Radu
předseda
I. KORČOK
